

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวคิดในการกำหนดมาตรการต่อการค้าประเวณี : ศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพในกระบวนการยุติธรรมในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวคิดและวิวัฒนาการรวมตลอดถึงระบบกฎหมายต่างๆที่มีอยู่ในโลกนี้ที่มีต่อแนวคิดในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณี ซึ่งแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ด้วยกัน คือ

1. การศึกษาค้นคว้าวิจัยทางเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยได้ศึกษาค้นคว้าถึงกฎหมายการค้าประเวณีของไทย กฎหมายการค้าประเวณีของต่างประเทศรวมถึง บทความ ทฤษฎีทางกฎหมาย เอกสารทางวิชาการ วารสาร หนังสือพิมพ์ เอกสารจากงานสัมมนาทางวิชาการต่างๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีของสังคมไทยและสังคมโลกตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบัน

2. การรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาวินิจฉัยเชิงสำรวจ (Field Research) ซึ่งใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยทำการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรเป้าหมายอันได้แก่ ผู้พิพากษา อัยการ อาจารย์สอนกฎหมาย อาญา ทนายความ และเจ้าพนักงานตำรวจต่อแนวคิดในการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในครั้งนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

แนวคิดในการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีนั้นมีความหลากหลายและแตกต่างกันไปในแต่ละยุคแต่ละสมัย ในสมัยอดีตนั้นการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นความผิดในทางอาญาเหมือนดังในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่าการค้าประเวณีนั้นถูกผูกพันกับความเชื่อในทางศาสนาต่อมาเมื่อมนุษย์เริ่มมีวิถีชีวิตที่เป็นเหตุเป็นผลมากขึ้นแนวความเชื่อในลักษณะดังกล่าวจึงเริ่มหมดไป การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีถูกกำหนดให้เป็นสิ่งที่ต้องห้ามตามกฎหมาย โดยเด็ดขาดครั้งแรกเมื่อมีการแพร่ระบาดของกามโรคเกิดขึ้นทั่วโลก

ในช่วงศตวรรษที่ 16 เพื่อเป็นการหยุดยั้งการแพร่ระบาดของกาฬโรค รัฐบาลของประเทศต่างๆจึงกำหนดให้การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีเป็นความผิดทางอาญา แต่การกำหนดให้การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีเป็นความผิดในทางอาญานั้นก็ไม่ได้ทำให้ช่วยควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศได้ ในระยะหลังประเทศต่างๆในโลกจึงนำเอาแนวคิดในการควบคุมการค้าประเวณีแทนการกำหนดให้การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีเป็นความผิดในทางอาญามาใช้บังคับแทน

ในส่วนของประเทศไทยนั้นในอดีตการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีถือว่าเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายแต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีการยอมรับการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในสังคมเท่าไรนัก แนวคิดในการกำหนดให้การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีเป็นความผิดในทางอาญาเกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2503 เนื่องจากแรงกดดันจากสหประชาชาติที่ได้อธิบายให้ประเทศที่เป็นสมาชิกและไม่ใช่มิตรประเทศต่อต้านการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณี แต่การดำเนินนโยบายดังกล่าวนี้ไม่ได้ช่วยให้การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีมีจำนวนลดลงได้ และในทางกลับกันการดำเนินนโยบายดังกล่าวกลับเป็นช่องทางให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการลักลอบเปิดสถานค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายขึ้นในสังคมเป็นจำนวนมาก

ในทางในการจัดการกับปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในต่างประเทศมีแนวความคิดและวิธีการที่ใช้ในการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีแตกต่างกันไป โดยสรุปแล้วสามารถแบ่งเป็นระบบต่างๆได้ 3 แนวทาง แนวทางแรกเป็นระบบที่ห้ามมิให้มีการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีโดยเด็ดขาด ประเทศที่นำเอาระบบแนวคิดนี้ไปใช้การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีทุกชนิดจะถูกกำหนดให้เป็นความผิดในทางอาญา แนวทางที่สองเป็นแนวทางที่ปรามการค้าประเวณี ภายใต้ระบบนี้การค้าประเวณีไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย กฎหมายมุ่งประสงค์ที่จะลงโทษบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีเท่านั้น แนวทางสุดท้ายเป็นระบบที่ควบคุมการค้าประเวณีภายใต้แนวทางนี้ การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีที่ได้กระทำอย่างถูกต้องตามกฎหมายจะไม่ถูกสันนิษฐานว่าเป็นความผิดในทางอาญาแต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเข้มงวด

ทัศนของกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลต่อแนวคิดในการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีนั้นก็ยังคงมีความแตกต่างกันออกไป มีทั้งส่วนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับแนวคิดในการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณี ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดในการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีมองว่า การกำหนดให้การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีเป็นความผิดในทางอาญาตามที่กำหนดในกฎหมายไทยปัจจุบันส่งผลให้เกิดรูปแบบของารค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีแฝงขึ้นในสังคมเป็นจำนวนมาก และได้พยายามเสนอแนวทางสำหรับใช้แก้ไขปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีแทนการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีหลายทาง เช่น กำหนดให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายแต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเข้มงวด มีการนำเอาระบบการจดทะเบียนมาใช้บังคับกับการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณี มีการนำเอาระบบการจดทะเบียนสถานค้าประเวณีมาใช้บังคับ ฯลฯ โดยให้เหตุผลว่าวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีได้ดีกว่าในปัจจุบัน แต่ก็มีหลายฝ่ายไม่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าวโดยมองว่า ปัญหาการค้าประเวณีที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันนั้น ไม่ได้อยู่ที่ตัวกฎหมายแต่อยู่ที่ผู้บังคับใช้กฎหมายมากกว่า หากมีสิ่งที่ต้องแก้ไขรัฐควรเร่งแก้ไขที่ผู้บังคับใช้กฎหมายมากกว่าที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย

5.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของผู้ทำการวิจัย

จากการศึกษากฎหมายการค้าประเวณีของไทยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข ปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในส่วนที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในปัจจุบันนั้นใช้แนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามแนวคิดแบบปรามการค้าประเวณี แต่ในทางปฏิบัติแล้วกลับพบว่ามีการใช้ช่องว่างของกฎหมายเข้าทำการจับกุมหญิงผู้ค้าประเวณีอยู่เป็นประจำ และในทางกลับกันกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันก็เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการลักลอบเปิดสถานค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายขึ้นในสังคมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ปัญหาทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาการลักลอบการค้าประเวณีจึงไม่ใช่การที่ประเทศไทยขาดกฎหมายที่จะใช้บังคับกับปัญหา

ที่มีอยู่ เป็นแต่เพียงว่า กฎหมายการค้าประเวณีในปัจจุบันที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคม ก่อให้เกิดปัญหาการหลบเลี่ยงกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มีประสิทธิภาพขึ้นในสังคมไม่ว่าจะด้วยความจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือด้วยสาเหตุใดๆก็ตาม ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในปัจจุบันไม่ได้ผลเท่าที่ควร

จากปัญหาที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่า กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นมีความล้าสมัยและไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคม กล่าวคือ ในขณะที่กฎหมายการค้าประเวณีในปัจจุบันพยายามเข้าตัดวงจรของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีโดยห้ามมิให้กระทำการค้าประเวณีโดยกำหนดเป็นความผิดในทางกฎหมาย แต่ในขณะเดียวกันก็อนุญาตให้มีการเปิดสถานบริการอบ อบ นวดซึ่งเป็นที่รู้กันว่าเป็นแหล่งค้าประเวณี แต่ก็ไม่ยอมรับรู้การมีอยู่ของหญิงโสเภณีหรือผู้ค้าบริการทางเพศตลอดจนไม่เข้ามาดูแลสภาพชีวิตของผู้ค้าบริการทางเพศซึ่งเป็นประชาชนเช่นเดียวกัน สภาพที่กฎหมายปฏิเสธความเป็นจริงที่มีอยู่ในสังคมเช่นนี้เองนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ เช่น การที่ผู้ค้าประเวณีถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ให้บริการ การให้สินบนเพื่อให้เจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ การที่ผู้ค้าประเวณีถูกผู้ใช้บริการทำร้ายร่างกายและเหยียดหยาม ฯลฯ

ดังนั้นผู้ทำการวิจัย จึงมีความเห็นว่าแนวทางที่เหมาะสมที่สุดสำหรับใช้แก้ไข ปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในสังคมไทยจึงไม่ใช่การนำเอาแนวคิดในการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีอย่างในปัจจุบันมาบังคับใช้ และก็ไม่ใช่การแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีด้วยการยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีโดยเด็ดขาด ตามทัศนะของผู้ทำการวิจัยมาตรการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับใช้แก้ไขปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีก็คือ

1. รัฐควรมีการแก้ไขกฎหมายการค้าประเวณีโดยมีบทบัญญัติพิเศษเพื่อยกเว้นความรับผิดชอบต่างๆ สำหรับการค้าประเวณีในสถานค้าประเวณีหรือสถานที่ใดก็ตามที่ขอมให้มีการค้าประเวณีซึ่งได้รับการจดทะเบียน โดยถูกต้องตามกฎหมายให้ไม่เป็นความผิดในทางอาญา โดยควบคู่กับการบังคับใช้มาตรการควบคุมทางกฎหมายอย่างเข้มงวด เช่น การบังคับให้ผู้ค้าประเวณีต้องได้รับการตรวจโรคก่อนค้าประเวณี การควบคุมสถานที่เฉพาะสำหรับเปิดสถานค้าประเวณี การกำหนดค่าตอบแทนหรือส่วนแบ่งที่ได้รับจากการค้าประเวณีอย่างเป็นทางการ การควบคุมในเรื่องของ

ความสมัครใจ ฯลฯ และมีบทกฎหมายพิเศษกำหนดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ค้าประเวณีกับผู้มาใช้บริการ รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการแบ่งผลประโยชน์ระหว่างผู้ประกอบการสถานบริการและตัวโสเภณี

2. จัดให้มีองค์กรที่ทำหน้าที่ดูแลการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีขึ้นในประเทศไทย โดยกำหนดให้องค์กรนี้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกใบอนุญาตเปิดสถานค้าประเวณี พิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตเปิดสถานค้าประเวณี รับเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้ค้าประเวณีและของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับที่สถานค้าประเวณีนั้นตั้งอยู่ ออกกฎเกณฑ์ต่างๆในการพิจารณาออกใบอนุญาตสถานค้าประเวณี ฯลฯ โดยคณะกรรมการขององค์กรดังกล่าวนี้ต้องมาจากผู้แทนจากหลายฝ่ายคณะเดียวกันไป มีการเลือกตั้งและดำรงอยู่เป็นวาระ และเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปสามารถยื่นคำร้องขอให้มีการพิจารณาและถอดถอนคณะกรรมการได้ หากพบหลักฐานว่ามีการทุจริตหรือมีการเลือกปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม

3. ส่งเสริมมาตรการทางสังคมในการปรับปรุงและยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ค้าบริการทางเพศ และเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพที่ชอบด้วยกฎหมายอย่างอื่นแก่ผู้ค้าบริการทางเพศ รวมถึงมาตรการอื่นๆที่จำเป็นเพื่อลดจำนวนผู้ค้าประเวณีทั้งในและนอกระบบ และส่งเสริมมาตรการทางสังคมในการแก้ไขค่านิยมของคนในสังคมของผู้ใช้บริการ และค่านิยมของผู้ที่ต้องการเข้าสู่วงการอาชีพค้าประเวณี ไม่ว่าจะโดยทางตรงและทางอ้อม

4. รัฐควรจะมีการยอมรับและกำหนดให้ผู้ค้าประเวณีที่ประกอบอาชีพค้าประเวณีในสถานค้าประเวณีที่ได้รับอนุญาตแล้วเป็นอาชีพอาชีพหนึ่งที่ต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน และต้องมีการประกันสังคมให้กับหญิงผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวนี้ด้วย และกำหนดรับรองสิทธิของผู้ประกอบอาชีพนี้เช่นเดียวกับผู้ประกอบอาชีพอื่นๆ

5. ผู้ขออนุญาตเปิดสถานค้าประเวณีจะต้องไม่เคยมีประวัติในทางอาชญากรรม สถานค้าประเวณีที่ขอเปิดทำการนั้นจะต้องมีลักษณะโปร่งใสโดยเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าทำการตรวจสอบได้โดยง่ายและปลอดภัยสำหรับผู้ค้าประเวณี มีระบบการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศที่เหมาะสม

6. รัฐต้องบังคับใช้กฎหมายการค้าประเวณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบังคับ ชูเชิญ และการเป็นธุระ จัดหา เพื่อวัตถุประสงค์ในการค้าประเวณีของบุคคลอย่างเข้มงวดและจริงจัง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบสถิติการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีรวมตลอดถึง ผลกระทบในเชิงสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศต่างๆหลังมีการเปลี่ยนแปลงระบบกฎหมายการค้าประเวณี
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนทั่วไป เพื่อที่จะศึกษาเปรียบเทียบว่า ความคิดเห็นของประชาชนกับความคิดเห็นของกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีจะมีความแตกต่างกันหรือไม่
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีในเชิงปริมาณ เพื่อที่จะศึกษาเปรียบเทียบว่าในกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดโทษทางอาญาต่อการค้าประเวณีมีความเห็นแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด